

BŁYSKAJĄCY SIĘ (3) *part praes act*

błyskający się (2), **bliskający się** (1); błyskający się *Leop, Oczko*; bliskający się *Calep*.

Zawsze się.

a jasne.

sg m N błyskający się (2). ◇ D błyskającemu się (1).

Sł stp, Cn, Linde brak.

Świecący, lśniący się nagłym, krótkotrwałym blaskiem, wytwarzający błyski; migocący, połyskliwy; coruscus Calep (3) : Coruscus – łnacie łzie, bliskaiąci łzie. Calep [264]b.

a. O ogniu (1) : *Y iákoby słońce iálne/ ták y on świecił w kościele Bożym. [...] iáko ogień błyskaiący łie á kádzidło goráiące w ogniu. Leop Eccli 50/9.*

b. O odbłasku, połysku przedmiotów lśniących (1) : *[Filozofowie chcą to przysądzać] prółzkowi w prómięniach łye łonecznych błyskaiącemu Oczko 5.*

Synonimy: łszczący się, łsnący się, łyskający.

Cf BŁYSKAĆ SIĘ